

¹كَانَتْ عَلَيَّ يَدُ الرَّبِّ فَأَخْرَجَنِي بِرُوحِ الرَّبِّ وَأَتَرَلَنِي فِي وَسْطِ الْبُقْعَةِ، وَهِيَ مَلَأَةٌ عِظَامًا.² وَأَمَرَنِي عَلَيْهَا مِنْ حَوْلِهَا وَإِذَا هِيَ كَثِيرَةٌ جِدًّا عَلَى وَجْهِ الْبُقْعَةِ، وَإِذَا هِيَ يَابِسَةٌ جِدًّا.³ فَقَالَ لِي، يَا ابْنُ آدَمَ، أَنْتَ هَذِهِ الْعِظَامُ. فَقُلْتُ، يَا سَيِّدُ الرَّبِّ أَنْتَ تَعْلَمُ.⁴ فَقَالَ لِي، تَبْنَا عَلَى هَذِهِ الْعِظَامِ وَقُلْ لَهَا، أَيُّهَا الْعِظَامُ الْيَابِسَةُ، اسْمَعِي كَلِمَةَ الرَّبِّ.⁵ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ لِهَذِهِ الْعِظَامِ، هَئِنَّا أَذْجُلُ فِيكُمْ رُوحًا فَتَحْيَوْنَ.⁶ وَأَضَعُ عَلَيْكُمْ عَصَاً وَأَكْسِيكُمْ لَحْمًا وَأَنْسِطُ عَلَيْكُمْ جِلْدًا وَأَجْعَلُ فِيكُمْ رُوحًا فَتَحْيَوْنَ وَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.⁷ فَتَبَّاثُ كَمَا أَمَرْتُ. وَبَيْنَمَا أَنَا أَتَّبَا كَانَ صَوْتُ وَإِذَا رَعَشُ فَتَقَارَبَتِ الْعِظَامُ كُلُّ عَظْمٍ إِلَى عَظْمِهِ.⁸ وَتَطَرَّتْ وَإِذَا بِالْعَصَبِ وَاللَّحْمِ كَسَاهَا، وَبُسِطَ الْجِلْدُ عَلَيْهَا مِنْ قَوْفٍ، وَلَيْسَ فِيهَا رُوحٌ.⁹ فَقَالَ لِي، تَبْنَا لِلرُّوحِ، تَبْنَا يَا ابْنُ آدَمَ، وَقُلْ لِلرُّوحِ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَلُمَّ يَا رُوحُ مِنَ الرِّيحِ الْأَرْبَعِ وَهَبَّ عَلَى هَؤُلَاءِ الْفُكْلَى لِيَحْيُوا.¹⁰ فَتَبَّاثُ كَمَا أَمَرَنِي، فَدَخَلَ فِيهِمُ الرُّوحُ، فَحَيُّوا وَقَامُوا عَلَى أَقْدَامِهِمْ جَيْشٌ عَظِيمٌ جِدًّا.¹¹ ثُمَّ قَالَ لِي، يَا ابْنُ آدَمَ، هَذِهِ الْعِظَامُ هِيَ كُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ. هَا هُمْ يَقُولُونَ، بَيْسَتْ عِظَامُنَا وَهَلَكَ رَجَاؤُنَا. قَدْ انْقَطَعْنَا.¹² لَذَلِكَ تَبْنَا وَقُلْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَئِنَّا أَفْتَحُ قُبُورَكُمْ وَأَضَعُكُمْ مِنْ قُبُورِكُمْ يَا سَعْيِي وَأَتِي بِكُمْ إِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ.¹³ فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ عِنْدَ فُتْحِي قُبُورَكُمْ وَإِصْعَادِي إِيَّاكُمْ مِنْ قُبُورِكُمْ يَا سَعْيِي. وَأَجْعَلُ زَوْجِي فِيكُمْ فَتَحْيَوْنَ، وَأَجْعَلُكُمْ فِي أَرْضِكُمْ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ وَأَفْعَلُ، يَقُولُ الرَّبُّ.¹⁴ وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، وَأَنْتَ يَا ابْنُ آدَمَ، خُذْ لِنَفْسِكَ عَصَاً وَاحِدَةً وَاكْتُبْ عَلَيْهَا، لِيَهُودَا وَلِيَنِي إِسْرَائِيلَ رُفَقَائِهِ. وَخُذْ عَصَاً أُخْرَى وَاكْتُبْ عَلَيْهَا، لِيُوسُفَ عَصَا أَفْرَايِمَ وَكُلِّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ رُفَقَائِهِ.¹⁵ وَأَفْرِئْهُمَا الْوَاحِدَةَ بِالْأُخْرَى كَعَصَاً وَاحِدَةً، فَتَصِيرَا وَاحِدَةً فِي يَدِكَ.¹⁶ فَإِذَا سَأَلَ أَتَاءُ شَعْبِكَ، أَمَا نُخِيرُكَ مَا لَكَ وَهَذَا.¹⁷ فَقُلْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَئِنَّا أَخَذَ عَصَا يُوسُفَ الَّتِي فِي يَدِ أَفْرَايِمَ، وَأَسْبَاطُ إِسْرَائِيلَ رُفَقَاءَهُ، وَأَضْمُّ إِلَيْهَا عَصَا يَهُودَا، وَأَجْعَلُهُمْ عَصَاً وَاحِدَةً فَتَصِيرُونَ وَاحِدَةً فِي يَدِي.¹⁸ وَتَكُونُ الْعَصَوَانِ اللَّتَانِ كَتَبْتُ عَلَيْهُمَا فِي يَدِكَ أَمَامَ أَعْيُنِهِمْ. وَقُلْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَئِنَّا أَخَذَ بَيْتِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ الَّتِي دَهَبُوا إِلَيْهَا، وَأَجْمَعُهُمْ مِنْ كُلِّ تَاجِيَةٍ، وَأَتِي بِهِمْ إِلَى

¹Und des HERRN Wort kam über mich, und er führte mich hinaus im Geist des HERRN und stellte mich auf ein weites Feld, das voller Totengebeine lag.² Und er führte mich allenthalben dadurch. Und siehe, des Gebeins lag sehr viel auf dem Feld; und siehe, sie waren sehr verdorrt.³ Und er sprach zu mir: Du Menschenkind, meinst du auch, daß diese Gebeine wieder lebendig werden? Und ich sprach: HERR HERR, das weißt du wohl.⁴ Und er sprach zu mir: Weissage von diesen Gebeinen und sprich zu ihnen: Ihr verdorrtten Gebeine, höret des HERRN Wort!⁵ So spricht der HERR HERR von diesen Gebeinen: Siehe, ich will einen Odem in euch bringen, daß ihr sollt lebendig werden.⁶ Ich will euch Adern geben und Fleisch lassen über euch wachsen und euch mit Haut überziehen und will euch Odem geben, daß ihr wieder lebendig werdet, und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR bin.⁷ Und ich weissagte, wie mir befohlen war; und siehe, da rauschte es, als ich weissagte, und siehe, es regte sich, und die Gebeine kamen wieder zusammen, ein jegliches zu seinem Gebein.⁸ Und ich sah, und siehe, es wuchsen Adern und Fleisch darauf, und sie wurden mit Haut überzogen; es war aber noch kein Odem in ihnen.⁹ Und er sprach zu mir: Weissage zum Winde; weissage, du Menschenkind, und sprich zum Wind: So spricht der HERR HERR: Wind komm herzu aus den vier Winden und blase diese Getöteten an, daß sie wieder lebendig werden!¹⁰ Und ich weissagte, wie er mir befohlen hatte. Da kam Odem in sie, und sie wurden wieder

أَرْضِهِمْ.²² وَأَصْبَرُهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً فِي الْأَرْضِ عَلَى جِبَالِ إِسْرَائِيلَ، وَقَوْلِكَ وَاحِدٌ يَكُونُ مَلِكًا عَلَيْهِمْ كُلَّهُمْ، وَلَا يَكُونُونَ بَعْدُ أُمَمَيْنِ، وَلَا يَنْقَسِمُونَ بَعْدُ إِلَى مَمْلَكَتَيْنِ.²³ وَلَا يَتَجَسَّسُونَ بَعْدُ بِأَصْنَانِهِمْ وَلَا يَرْجَاسَانِهِمْ وَلَا يَنْشِيءُ مِنْ مَعَاصِيهِمْ، بَلْ أَحْلَصُهُمْ مِنْ كُلِّ مَسَاكِينِهِمِ الَّتِي فِيهَا أَخْطَأُوا وَأَطْهَرُهُمْ فَيَكُونُونَ لِي شَعْبًا وَأَنَا أَكُونُ لَهُمْ إِلَهًا.²⁴ وَدَاوُدُ عَبْدِي يَكُونُ مَلِكًا عَلَيْهِمْ، وَيَكُونُ لِجَمِيعِهِمْ رَاعٌ وَاحِدٌ، فَيَسْلُكُونَ فِي أَحْكَامِي وَيَحْفَظُونَ قَرَائِصِي وَيَعْمَلُونَ بِهَا.²⁵ وَيَسْكُنُونَ فِي الْأَرْضِ الَّتِي أُعْطَيْتُ عَبْدِي يَعْقُوبَ إِيَّاهَا، الَّتِي سَكَنَهَا آبَاؤُكُمْ، وَيَسْكُنُونَ فِيهَا هُمْ وَبَنُوهُمْ وَبَنُو بَنِيهِمْ إِلَى الْأَبَدِ، وَعَبْدِي دَاوُدُ رَئِيسٌ عَلَيْهِمْ إِلَى الْأَبَدِ.²⁶ وَأَقْطَعُ مَعَهُمْ عَهْدَ سَلَامٍ، فَيَكُونُ مَعَهُمْ عَهْدًا مُؤَبَّدًا، وَأُقِرُّهُمْ وَأَكْثُرُهُمْ وَأَجْعَلُ مَقْدِسِي فِي وَسْطِهِمْ إِلَى الْأَبَدِ.²⁷ وَيَكُونُ مَسْكَنِي قَوْقُهُمْ، وَأَكُونُ لَهُمْ إِلَهًا وَيَكُونُونَ لِي شَعْبًا.²⁸ فَتَعْلَمُ الْأُمَمُ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ مُقَدَّسٌ إِسْرَائِيلَ، إِذْ يَكُونُ مَقْدِسِي فِي وَسْطِهِمْ إِلَى الْأَبَدِ.

lebendig und richteten sich auf ihre Füße. Und ihrer war ein großes Heer.¹¹ Und er sprach zu mir: Du Menschenkind, diese Gebeine sind das ganze Haus Israel. Siehe, jetzt sprechen sie: Unsere Gebeine sind verdorrt, und unsere Hoffnung ist verloren, und es ist aus mit uns.¹² Darum weissage und sprich zu ihnen: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will eure Gräber auf tun und will euch, mein Volk, aus denselben herausholen und euch ins Land Israel bringen;¹³ und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR bin, wenn ich eure Gräber geöffnet und euch, mein Volk, aus denselben gebracht habe.¹⁴ Und ich will meinen Geist in euch geben, daß ihr wieder leben sollt, und will euch in euer Land setzen, und sollt erfahren, daß ich der HERR bin. Ich rede es und tue es auch, spricht der HERR.¹⁵ Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:¹⁶ Du Menschenkind, nimm dir ein Holz und schreibe darauf: Des Juda und der Kinder Israel, seiner Zugetanen. Und nimm noch ein Holz und schreibe darauf: Des Joseph, nämlich das Holz Ephraims, und des ganzen Hauses Israel, seiner Zugetanen.¹⁷ Und tue eins zum andern zusammen, daß es ein Holz werde in deiner Hand.¹⁸ So nun dein Volk zu dir wird sagen und sprechen: Willst du uns nicht zeigen, was du damit meinst?¹⁹ So sprich zu ihnen: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will das Holz Josephs, welches ist in Ephraims Hand, nehmen mit samt seinen Zugetanen, den Stämmen Israels, und will sie zu dem Holz Juda's tun und ein Holz daraus machen, und sollen eins in meiner Hand sein.²⁰ Und sollst also die Hölzer,

darauf du geschrieben hast, in deiner Hand halten, daß sie zusehen,²¹ und sollst zu ihnen sagen: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will die Kinder Israel holen aus den Heiden, dahin sie gezogen sind, und will sie allenthalben sammeln und will sie wieder in ihr Land bringen²² und will ein Volk aus ihnen machen im Lande auf den Bergen Israels, und sie sollen allesamt einen König haben und sollen nicht mehr zwei Völker noch in zwei Königreiche zerteilt sein;²³ sollen sich auch nicht mehr verunreinigen mit ihren Götzen und Greueln und allerlei Sünden. Ich will ihnen heraushelfen aus allen Örttern, da sie gesündigt haben, und will sie reinigen; und sie sollen mein Volk sein, und ich will ihr Gott sein.²⁴ Und mein Knecht David soll ihr König und ihrer aller einiger Hirte sein. Und sie sollen wandeln in meinen Rechten und meine Gebote halten und darnach tun.²⁵ Und sie sollen wieder in dem Lande wohnen, das ich meinem Knecht Jakob gegeben habe, darin ihre Väter gewohnt haben. Sie sollen darin wohnen ewiglich, und mein Knecht David soll ewiglich ihr Fürst sein.²⁶ Und ich will mit ihnen einen Bund des Friedens machen, das soll ein ewiger Bund sein mit ihnen; und will sie erhalten und mehren, und mein Heiligtum soll unter ihnen sein ewiglich.²⁷ Und ich will unter ihnen wohnen und will ihr Gott sein, und sie sollen mein Volk sein,²⁸ daß auch die Heiden sollen erfahren, daß ich der HERR bin, der Israel heilig macht, wenn mein Heiligtum ewiglich unter ihnen sein wird.